

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ RUKE

Preko pošte

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Berislavićeva 11

Zagreb 10 000

15 -09- 2020

predano za poštu obično-prep. dne. 09.09.2020
POŠTA ZAGREB R 55 508 370 8
broj primjeraka 3 priloga
taksirano KN POTPIS

ŽALBA NA RJEŠENJE TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU U POSTUPKU St-19/2015

Na: Poslovni broj: 1.St-19/2015-557,

I nastavno na:

Poslovni broj: 1.St-19/2015-547 (u daljnjem tekstu: rješenje 547)

Zbog:

- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnog prava
- povrede ljudskih prava i temeljnih sloboda zajamčenih (Europskom) Konvencijom i Ustavom RH
- nejednake primjene prava

I.

Dioničari održivog društva kapitala Kaštelanski staklenici d.d. (u daljnjem tekstu: Društvo ili dužnik) su odbačenom žalbom pobijali rješenje 547, Trgovačkog suda u Splitu (u daljnjem tekstu: TS Split). Žalbom su izrazili stav pred Visoki trgovački Sud RH da je tim rješenjem naložena suvišna isplata iz stečajne mase Društva prema vjerovniku Ministarstvo financija/Republika Hrvatska (u daljnjem tekstu: MF/RH), koja je dovoljno visoka da otvara rizik nepotrebnog otuđenja preostalih pogona u vlasništvu Društva, umjesto zatvaranja stečajnog postupka St-19/2015 (u daljnjem tekstu: Postupak), i revizije tražbina Agencije, HPB-a, Vodovod i Kanalizacija Split d.o.o., MF/RH, sukladno Zakonu o Državnom uredu za reviziju, čl.7- 9. Sve u dobroj vjeri da se sukladno zakonima RH nastavi privatizacija održivog Društva, koja je od Sustava državne uprave i Vlade RH, zajamčena svim građanima i građankama RH odlukom Vlade RH, time i dioničarima Društva (odluka o donošenju „Plana upravljanja imovinom u vlasništvu RH za 2015.god., u daljnjem tekstu: Plan 2015), donesenim na 193. Sjednici 12. Vlade RH, 19.11.2014.god.).

Dioničari su u osnovanoj žalbi na protupravno rješenje 547 izrazili stav da je pretjeranim isplatama prema velikim vjerovnicima Društva, TS Split istupio iz područja sudbene vlasti i zauzeo poziciju zajamčenu izvršnoj vlasti. Sud je umjesto 13., 14. i 15. Vlade RH, koje su pravne sljednice 12. Vlade RH, i Sabora RH, samostalno stavio izvan snage odluku Vlade o privatizaciji Društva iz Plana 2015, derogiravši tako i Zakon o Vladi RH, članak 31. Pozivajući se na sjednicu odbora vjerovnika, o čijem prethodnom sazivanju ne postoji pisani dokaz, i na nerevidirani diobeni popis koji priliježe rješenju 547, Sud protupravno otuđuje preostalih 26 ili više održivih pogona Društva, površine sa P1 zemljištima i upravnom zgradom i ostalim nekretninama u vlasništvu Društva od 296 000m2, kako bi se namirile nepravomoćne i/ili dvostruko knjižene tražbine većih vjerovnika u Postupku. Takvim nelegitimnim radom Sud je uzrokovao značajnu

materijalnu i gospodarsku štetu za Republiku Hrvatsku. Radi se o aktu obustave unosne stakleničke proizvodnje u pogonu Knežine i poništenju dionica KSST-R-A sa pravom glasa, koje pripadaju državnoj imovini RH, i HZMO-u. **Državne pakete dionica Kaštelanskih staklenika d.d. 11. Vlada Republike Hrvatske**, predvođena tadašnjom Predsjednicom Vlade, gospođom Jadrankom Kosor, je po Hrvatskom fondu za privatizaciju procijenila na **644 milijuna i 59 tisuća kuna** (pri čemu je na prvu prodaju stavila paket od 75.6% svojih dionica ovog skupocjenog i najvećeg državnog poljoprivrednog poduzeća).

Nominalna vrijednost paketa ovih dionica u vlasništvu Republike Hrvatske i Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje na današnji dan, koje TS Split vidno namjerava obezvrijediti do iznosa 0.00 kn, iznosi **229 milijuna i 922 tisuće kuna**.

II.

II.a. Kada se iznosu od 12.886.484,39 kn, koji ostaje nakon isplate razlučnih vjerovnika i svih vjerovnika prvog višeg isplatnog reda izvršenjem pobijanog Rješenja 547 po nerevidiranom diobenom popisu, dodaju dokazive preplate iz stečajne mase Društva (sukladno pravomoćnom rješenju Suda od 05.11.2015.god, izvješću stečajnog upravitelja iz 2016.god. i dokumentaciji FINA-e nastaloj tijekom postupka koji je prethodio Postupku), dobije se novčani iznos između 22 milijuna i 29 milijuna kuna, ovisno o pravnom tumačenju kamata obračunatih pet godina nakon otvaranja stečajnog postupka, kojih je bitan dio nesukladan čl. 80. ZFPPN-a RH, koji je bio na snazi kada je kod Društva pokrenut postupak PSN pred Financijskom agencijom RH (u daljnjem tekstu: FINA).

II.b. Ukupan iznos preostalih tražbina svih ostalih vjerovnika koji nisu namireni rješenjem Suda Posl.br.: 1.St-19/2015-531, i pobijanim rješenjem 547 uz koje prilježe sporni diobeni popis, a koji je dan javnosti putem e-Oglasne ploče sudova Ministarstva pravosuđa RH, u pravomoćnom rješenju TS Splita od 05.11.2020.god. (Posl.br. 12. St-19/2015) je cca 34.750.000,00 kn.

II.c. I bez nužne revizije tražbina tri najveća vjerovnika kako bi uvjeti iz SZ i ZDUR-a bili ispunjeni (kod vjerovnika Vodovod i kanalizacija Split d.o.o, sukladno dokumentaciji FINA-e tražbina je 2015.g. bila bitno manja nego danas) , nakon otuđenja 261 906m2 građevinskih i P1 zemljišta pogona Društva osobi iz čl.232 SZ-a., po cijeni od 88.369.230,58 kn isplata svih tražbina preostalih vjerovnika sukladno rješenju TS Split od 05.11.2015.g., bila bi moguća uz državno jamstvo za svega 7.500.000,00 – 15.000.000,00 kn kredita HBOR-a. Takav kredit je nedavno odobren za potrebe restrukturiranja društva kapitala Đuro Đaković grupa d.d. u 20 do 40 puta većem iznosu. Pri tome je država samo manjinski suvlasnik Đure Đaković grupe d.d., dok je većinski vlasnik društva Kaštelanski staklenici d.d. Ovo činjenično stanje upućuje da nakon otuđenja pogona Resnik i Kaštela u vlasništvu Društva Zračnoj Luci Split d.o.o. (po cca 30% njihove stvarne vrijednosti, prema procjeni Ministarstva financija RH iz 2012.god.) i isplate radnika nije bilo potrebe za nastavkom otuđenja preostalih pogona Društva na predjelu Brnik, Knežine i dr, nego je nadležni Sud bio dužan nastaviti provođenje već ranije donesenog stečajnog plana za nastavak proizvodnje na proizvodno-tehnološkoj cjelini Knežine, sukladno Planu 2015. Realizacijom stečajnog Plana, bilo manjim kreditom HBOR-a, bilo unosom tražbina same države u kapital Društva, svi preostali, pravno i računovodstveno utemeljeni dugovi društva Kaštelanski staklenici d.d. bili bi 100% pokriveni, a rizik poništenja skupocjene državne imovine iz točke I. ove žalbe izbjegnut. To bi bilo učinjeno da se ovaj Postupak vodio u skladu sa: Zakonom o računovodstvu RH, ZPFNN koji je bio na snazi u periodu pokretanja PSN postupka, Stečajnim zakonom RH, Općim poreznim zakonom, ZDUR RH, Međunarodnim računovodstvenim standardima, smjernicama EK za restrukturiranje održivih poduzeća u stečaju iz 2014-te., te propisima EU o obvezi restrukturiranja poduzeća kojih je imovina bitno veća od dugova. Dodatna sredstva mogla su se i još uvijek

se mogu ostvariti profesionalnom izradom projekta za povlačenje sredstava EU fondova za razvoj poljoprivredne proizvodnje, po privatizaciji dijela državnog dioničkog paketa sukladno Planu Vlade RH iz 11/2014.

Pravno nepotrebno, a ekonomski neisplativo, TS Split nastavio je od travnja 2020. g., po svojem saznanju da Društvo ima dovoljno sredstava i dostupnih resursa za uspješno pokriće preostalih tražbina dužnika, činidbe otuđenja preostalih proizvodnih pogona održivog Društva osobama iz članka 232. SZ-a.

III.

Nerevidirani diobeni popis (*koji na gore opisani način odstupa od ranijih pravomoćnih rješenja u Postupku) koji priliježe rješenju 547, a koje su dioničari pobijali odbačenom žalbom, vidno izlazi iz okvira zakona Republike Hrvatske. Revidirani pregled tog popisa (od strane ACCA akreditiranog revizora), te usporedba sa ranijom dokumentacijom iz istog Postupka otkriva više nego jednu nepravilnost i nastavne protupravnosti. Dostatna činjenica da obori i rješenje 547 i pobijano rješenje 557 kojim se negira pravo žalbe građanima Republike Hrvatske, sa očitim pravnim interesom u postupku, je već i pogrešno utvrđeno činjenično stanje tražbine vjerovnika Agencija za osiguranje radničkih potraživanja u slučaju stečaja poslodavca (u daljnjem tekstu: Agencija). Rješenjem 547 je upriličeno dvostruko knjiženje tražbine Agencije, protivno ZOR-u i Međunarodnim računovodstvenim standardima. Značajna tražbina Agencije, nalaže se rješenjem 547, pozivom na nerevidirani Diobeni popis koji priliježe rješenju 547, protupravno otuđiti iz financijske imovine državnog dioničkog Društva. Dokumentacija ovjerena od TS Split prethodno donošenju pobijanog rješenja 547, pokazala je da je taj dug već jednom isplaćen Agenciji 2016-te godine, (prema „Izvešću o tijeku stečajnog postupka“, zaprimljenom od strane TS Split dana 08.-og rujna 2016.godine).

U zaključku Izvešća na 9.stranici stečajni upravitelj, gđin. Vedran Šeparović, očituje se kako slijedi:

„Do sada nije izvršena ni jedna isplata vjerovnicima osim isplate Agenciji za zaštitu potraživanja radnika u iznosu od 2.168.548,58 kn.“

4 godine kasnije, ista se tražbina pojavljuje u rješenju 547, u sklopu nerevidiranog diobenog popisa, koji u bitnome nalaže činidbu kojom Sud ovlašćuje stečajnog upravitelja za isplatu preostalih stvarnih tražbina vjerovnicima, ali i ovakvih preplata iz stečajne mase Društva. Na način da se takve preplate omogućuju otuđenjem financijske imovine, pravne osobe iz članka 9. ZDUR-a.

IV.

Nastavno na gore opisan niz materijalno-pravnih i financijsko-računovodstvenih pogrešaka u postupku St-19/2015, nalog trgovačkog Suda stečajnom upravitelju za postupanje izvan okvira hrvatskih zakona, dan pobijanim rješenjem 547, dokaz je da to rješenje Suda sadrži protupravnosti koje je VTS RH trebao samostalno i nepristrano ispitati, bez upliva prvostupanjskog Suda. TS Split je neovisno o aktivnoj legitimaciji žalitelja, sukladno Zakonu o sudovima, čl.3., bio dužan proslijediti žalbu VTS RH na ispitivanje i vrijednosno usklađivanje tražbina vjerovnika Agencija, i MF/RH u skladu sa ranijim, pravomoćnim rješenjima što ih je TS Split donio unutar prvih 18 mjeseci Postupka, i dokumentacijom donesenom u postupku koji je prethodio Postupku, pred FINA-om i Savjetodavnim vijećem Ministarstva financija Republike Hrvatske.

Žalba bi zbog hitnosti predmeta jer se radi o državnoj imovini do sada bila ispitana, a moguće materijalnopravne pogreške i protupravnosti uočene i ispravljene, sve u značajnu materijalnu korist državne imovine. Jer ne bi bilo potrebno nastaviti sa protupravnim otuđivanjem preostalih pogona Društva, kojom činidbama nadležnog tijela i FINA-e, se stvorio ekonomski neopravdan rizik poništenja skupocjenih dionica Društva iz točke I. ove žalbe, danas još uvijek imovine Republike Hrvatske i HZMO-a.

Potraživanja bivših radnika Kaštelanskih staklenika bila bi odavno isplaćena, obzirom da se te tražbine poklapaju sa rješenjem na koje se poziva i sam TS Split na drugoj str., u drugom odlomku svojeg pravomoćnog rješenja Poslovni broj: 1.St-19/2015-540, kao i obrazloženju rješenja 557 o odbacivanju žalbe dioničara. Što je tek potpuni paradoks, jer Sud sam sebi proturiječi. Najprije odbacuje žalbu jer se oni pozivaju na pravomoćno Rješenje TS Split od 05.11.2015.g., potom se i sam poziva na to Rješenje. Ali pri tome nastavlja sa činidbom protupravne isplate povećanih iznosa tražbina prema vjerovnicima Ministarstvo financija, Agencija, VK Split d.o.o., i dr.

V.

Zbog bitnih povreda materijalnog prava dužnika u stečajnom postupku, i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, žalitelji su Visokom trgovačkom Sudu RH u zakonskom roku, uložili žalbu na rješenje 547, putem prvostupanjskog Suda, sve sukladno Uputi o pravnom lijeku. Žalba je uložena za potrebe postupanja i ispitivanja stavova žalitelja na Visokom trgovačkom sudu RH. Prvostupanjskom Sudu trebalo je čak 20 dana da otvori žalbu, i ispita pravni interes žalitelja. Pri tome je TS Split zanemario i dokumentaciju koju je sam ovjerio u Postupku, pr. Izvješće stečajnog upravitelja od 20.12.2017.god., u kojem jasno stoji da vrijednost imovine Društva znatno premašuje utvrđene tražbine, te da će „tehnološka cjelina Knežine biti vraćena osnivačima društva, tj. dioničarima“. Da je uvažio to izvješće TS Split bi lako zaključio koji je pravni interes žalitelja, dioničara. Druga je mogućnost da TS Split svjesno negira saznanje o pravnom interesu žalitelja, kako bi ih lakše okvalificirao pod čl. 358 ZPP, i tako spriječio dostavu žalbe Sudu kojem je namijenjena, i predana, Visokom trgovačkom Sudu RH. Vidno je dakle odugovlačenje sa ispitivanjem žalbenih navoda i dokaza, dok se za to vrijeme protupravno otuđuje iz Društva i posljednji održivi pogon Knežine. Za čijom rasprodajom po jednoj četvrtini procjenjene vrijednosti, u terminu najjačeg vala pandemije u Dalmaciji sigurno ne bi bilo potrebe da je VTS utvrdio stvarno činjenično stanje dugova poduzeća vjerovnicima prvog višeg isplatnog reda, Agenciji i MF. Iz do sada navedenog očigledno je da državno poduzeće koje je 12. Vlada RH oporavila i pripremila za stečaj sa restrukturiranjem, sada nepovratno nestaje u Postupku koji se vodio izvan zakonskih okvira, koji traje već punih pet godina, u kojem su se tražbine unosile i po nekoliko godina izvan zakonskog roka, čak i nakon isteka roka od tri godine za vođenje stečaja sukladno zaključku Vijeća EU iz lipnja 2016.god. Te je protupravno nastavljeno otuđenje imovine dužnika osobama iz čl.232. SZ-a, nakon stjecanja dovoljno financijskih sredstava za nastavak stečaja sa restrukturiranjem, sukladno ZOR-u, SZ-u, ZFPPN-u i ZDUR.

Sve i da se dio tražbina vjerovnika drugog višeg isplatnog reda zamjeni za kapital, ti bi vjerovnici samo mogli biti na dobitku nakon privatizacije ovog Društva kapitala sukladno Planu 2015. Dionice ovog poduzeća 11. Vlada RH je putem HFP-a procijenila na 7003,00 kn po dionici. Logično je za očekivati da bi novi vlasnik, ulagatelj u Društvo, modernizirao proizvodnju, obnovio pogone, i zaposlio stručnjake, hrvatske diplomante agronomskih fakulteta. Već zamjena tražbina vjerovnika ViK Split d.o.o. za kapital Društva, obzirom da taj vjerovnik istovremeno i dioničar Društva sa 1.75% kapitala, (time u sukobu interesa po čl.48 Ustava RH), bila bi dostatna da se sve preostale tražbine isplate prethodno zaključenju stečajnog postupka. Državi bi u tom slučaju ostale skupocjene dionice iz točke I. ove žalbe, i poduzeće Kaštelanski staklenici d.d. sa 305.000 m2 nekretnina, pogona i upravnom zgradom, bez ijedne kune duga. Neosporna je činjenica

da ovaj stečaj nije predložio niti jedan od više od 200 vjerovnika, nego sama FINA, temeljem obustave prethodnog postupka, pri čemu nije stavljena izvan snage mjera iz Plana 2015. Ukoliko se ustanovi da je dug Ministarstva financija/RH bio bitno veći nego je dano dokumentacijom nastalom tijekom postupka koji je prethodio Postupku, odnosno Rješenjem Suda od 05.11.2015.god., to bi otvorilo izvjestan rizik da je sama PSN obustavljena na način koji nije bio sukladan zakonima i uredbama Republike Hrvatske, koji su u to vrijeme bili na snazi.

VI.

Žalitelji, dioničari Društva, Filčić, Matak i Mitrović, uz suglasnost dioničara Nikice Maretića, su žalbu na rješenje 547 kao žalitelji uložili sukladno Uputi o pravnom lijeku, koja nije specifično navela klase stranaka koje imaju pravo žalbe, dakle nije nikome isključila pravo žalbe na Visoki trgovački sud RH. Pri ulaganju žalbe žalitelji su se pozvali i na članak 13. (Europske) Konvencije, i na čl.1. Protokola br. 3 Konvencije, kao i na ključni članak 18. Ustava RH. Taj članak Ustava žaliteljima jamči apsolutno pravo žalbe, kakvo može biti isključeno samo u slučajevima određenima zakonom ako je osigurana druga pravna zaštita, što ovdje nije slučaj. Niti je žaliteljima osigurana druga pravna zaštita pred pretjeranim isplatama i otuđenjima imovine Društva kojem su suvlasnici na dan donošenja rješenja 547, niti Stečajni zakon u članku 19. isključuje ili na bilo koji način priječi pravo žalbe dioničarima Društva.

Trgovački sud u Splitu je po stečajnom sucu Velimiru Vukoviću, odbacio žalbu dioničara Društva kao nedopuštenu pozivom na čl. 358 ZPP-a, iako u tom članku kao „nedopuštenu“ ZPP opisuje onu žalbu koju je podnijela ili osoba koja nema pravnog interesa za podnošenje žalbe, što dioničari očito imaju, ili osoba koja se odrekla prava žalbe, što dioničari očito nisu, ili osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, a koje ovlaštenje dioničara za žalbu na konkretno rješenje nije derogirano sadašnjim SZ-om i Uputom o pravnom lijeku. U obrazloženju TS Split konfuzno pokušava prikazati da su se žalitelji žalili na diobeni popis, a ne na Rješenje kojem Diobeni popis priliježe, što nije točno. Dioničari su se prvenstveno žalili na činidbu kojom TS Split nalaže a ta je činidba dana isključivo pobijanim rješenjem 547. Dioničari nisu vidjeli diobeni popis, niti su ga imali prilike vidjeti ranije nego je samo rješenje 547 objavljeno. Tražbine koje su u nerevidiranom i time neslužbenom dokumentu koji priliježe rješenju 547 pod nazivom Diobeni popis poklapaju sa stvarnim tražbinama iz rješenja TS Split od 05.11.2015.god., su tražbine bivših radnika poduzeća. Druge tražbine dane rješenjem 547 bitno odstupaju na štetu Društva, dakle na štetu svih dioničara, pa i same Republike Hrvatske. Ili je Ministarstvo financija svoje dodatne tražbine prema Društvu prijavilo prekasno u odnosu na Zakon i način vođenja postupka koji je prethodio Postupku.

Dioničari dakle pobijaju rješenje 547 tvrdnjom da se njime nalaže akt protupravnog otuđenja njihove imovine i imovine Republike Hrvatske, što pred VTS RH dokazuju već običnom računovodstvenom usporedbom iz točke III.ove žalbe. Zbog toga žalitelji ovdje drže stav da je TS Split pogrešno ocijenio na šta se Žalba odnosi, koja je u cijelosti žalba na doneseno Rješenje u sklopu stečajnog postupka kojim se namiruju tražbine koje ne postoje, koje su već isplaćene, ili koje su prekasno prijavljene u Postupak, i priznate od strane nadležnog suda, nakon isteka treće godine stečajnog postupka.

Krivim navođenjem da se žalitelji žale na dokument koji nije zakonski revidiran niti nosi žig i ovjeru Suda, TS Split izvodi manevar kojim grubo krši temeljna ljudska prava žalitelja zajamčena Ustavom i Konvencijom, i zadržava u svojem posjedu, žalbe i prateći dokazni materijal osobito bitan za imovinu i održive pogone u vlasništvu RH u smislu čl.3 ZUS-a, čl. 48. i 49., 50. i 52. Ustava RH, čl. 9. ZDUR-u, kao i čl. 232. SZ-a. Umjesto da žalbu od osobite važnosti za državnu imovinu bez odgode proslijedi Visokom trgovačkom Sudu RH na ispitivanje žalbenih navoda suvlasnika oštećenog Društva.

Logika kojom se TS Split vodi negirajući pravo žalbe suvlasnika održivog društva kapitala, stečajnog dužnika Kaštelanski staklenici d.d., u ovom postupku je u materijalno-pravnom smislu potpuno promašena. Iz nje proizlazi da TS Split može svu financijsku imovinu stečenu prodajom polovice pogona Društva osobi sa posebnim interesom po jednoj polovini njezine procijenjene vrijednosti, a jednoj trećini ili manje od njezine stvarne vrijednosti, podijeliti bez ikakve kontrole pravosuđa i nadležnih institucija, protivno svim ranijim izvješćima i Rješenjima donesenim čak unutar samog stečajnog postupka, i na način koji nije sukladan aktivnim propisima Europske Unije, i preporukama Europske komisije. A pri tome u potpunosti isključiti pravo žalbe dioničara tog društva kapitala, kojeg se preostala imovina nakon okončanja stečajnog postupka održivog poduzeća vraća ulagateljima, dakle dioničarima. Na taj način TS Split spriječava suvlasnike Društva i u ostvarenju njihovog prava iz točke 1. Protokola br.3. Konvencije, odnosno njihove obveze iz čl. 48 Ustava RH.

Ako je takva pravna situacija doista sukladna hrvatskom stečajnom zakonu, i hrvatskoj pravnoj stečevini, da trgovački sudovi mogu u stečajnim postupcima isplaćivati i povećavati tražbine velikih vjerovnika koliko ih volja, i nakon isteka tri godine vođenja stečaja, a nitko sa pravnim interesom se nije ovlašten žaliti, onda taj zakon sigurno nije sukladan aktivnim propisima EU, preporukama EK, europskoj pravnoj stečevini i najvažnije Ustavu Republike Hrvatske i Europskoj Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Žalitelji su zauzeli stav da ipak nije problem do Zakona, nego do konkretnog Suda koji se pokazao potpuno neadekvatan za vođenje ovog stečajnog postupka. Što je vidljivo već trajanjem samog postupka od čak 5 godina. Ali i po brojnim drugim materijalnopравnim propustima i protupravnostima pričinjenim u posljednjoj etapi postupka. Između ostalog, ponavljanjem mijenjanjem ranije donesenog stečajnog plana, koji je u prvih 18 mjeseci postupka bio sukladan mjerama iz Plana donesenog na 193. Sjednici 12. Vlade RH.

VII.

U naravi sve što ostane od imovine dužnika nakon namirenja vjerovnika, odnosno sukladno stečajnom planu, vraća se dioničarima, Republici Hrvatskoj, HZMO-u, i ostalim malim dioničarima. To je priznao i sam stečajni upravitelj, gospodin Vedran Šeparović, što se vidi iz njegovog izvješća od dana 20. prosinca 2017.g. kojim se obvezuje u dogovoru sa vjerovnicima „tehnoški cijelinu Knežine vratiti osnivačima društva, tj. dioničarima“. Dakle, i sam stečajni upravitelj je tijekom postupka St-19/2015 priznao dioničarima, ovdje žaliteljima, pravni interes u postupku St-19/2015 i svim njemu vezanim Rješenjima nadležnog pravosudnog tijela, a nadležno tijelo, TS Split je to izvješće uredno ovjerilo svojim službenim pečatom. U istom izvješću navodi se i da je „Imovina znatno veća od duga“.

Pri tome TS Split nikada nije naknadno objavio demantij ovog plana stečajnog upravitelja. Nije ni ranija odluka skupštine vjerovnika Kaštelanskih staklenika d.d., kojom je predviđen nastavak državne proizvodnje voća i povrća u pogonu Knežine, poništena od strane TS Split sukladno čl. 108. Dioničari su čitavo vrijeme trajanja ovog postupka bili složni i za očuvanje i nastavak proizvodnje u održivom poduzeću, i za povrat njihovog uloga u društvo kapitala na način opisan „Izvješćem stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase“ od 20.12.2017.g. (TS Split, posl.br.spisa: 12.St-19/2015, Obrazac 20.). Uz jasnu naznaku i preporuku i vjerovniku Ministarstvo financija, i razlučnom vjerovniku CERP, i Trgovačkom sudu u Splitu da prioritet daju nastavku državne proizvodnje u pogonu Knežine.

Iz svega navedenog proizlazi da dioničari imaju pravni interes za ulaganje žalbe za svako Rješenje TS Split u St-19/2015 postupku, u smislu čl. 358 ZPP-a. I da jesu ovlašteni za podnošenje žalbe i zbog datog im jamstva održivosti poduzeća Planom 2015, i zbog navedenog pisanog obećanja stečajnog upravitelja, i zbog činjenice da im ni SZ, niti EU Zakon i smjernice EK ne priječe, isključuju niti derogiraju temeljem nekog

drugog prava to pravo i ne kvalificiraju ih kao osobe koje su za žalbe neovlaštene. Zbog znatno veće imovine od dugova u ovom su postupku dioničari sukladno aktivnim propisima EU ovlaštene za podnošenje žalbe. Posebno su ovlaštene bili za podnošenje žalbe na rješenje 547, kojim TS Split ovlašćuje stečajnog upravitelja TS Split na protupravne isplate kojima se direktno oštećuje pravo vlasništva dioničara Društva. A koje bi dioničarima po mogućnosti bilo vraćena nazad po zaključenju stečajnog postupka. I koje im je oduzeto obustavom postupka PSN, koja nije sukladna današnjim tražbinama vjerovnika MF/RH.

Zbog toga, a posebno zbog negiranja temeljnih sloboda i prava vlasništva žalitelja, te činjeničnog stanja iz točke III. ove žalbe, predlažemo da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske donese sljedeće:

RJEŠENJE

Poništava se rješenje Trgovačkog suda u Splitu Poslovni broj: 1.St-19/2015-557, od dana 24.08.2020.g., te dopušta dioničarima održivog poduzeća „Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju“ pravo žalbe Visokom trgovačkom sudu na Rješenje TS Split posl.br.: 1.St-19/2015-547, i sva ostala Rješenja TS Split u Postupku, pri čemu se rješenje 547 stavlja izvan snage, na način da nije izvršno prema vjerovnicima obuhvaćenim ovom i odbačenom žalbom dok VTS RH ne ispita navode žalitelja i odluči o usvajanju njihovog stava, obzirom na izvjesnu mogućnost oštećenja materijalnog interesa Republike Hrvatske, sve sukladno čl. 3 i čl.5. ZUS-a. i članku 1., Protokola br. 3 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, donesenog u Parizu, 20. ožujka 1952. godine., kao i članka 1. Protokola br. 12. Konvencije, zbog ponavljano obrasce prvostupanjskog Suda suspenzije prava žalbe dioničara na Rješenja TS Split, koja zadiru u njihovo pravo vlasništva, u smislu pretpostavki raspolaganja imovinom održivog državnog društva kapitala pažnjom dobrog gospodara sukladno ZTD-u, lex EU 2017/1132, SZ RH, odnosno čl.3.ZUS-a, čl.9. ZDUR-a, i čl. 2. i 14. ZSDU-a.

Zahvaljujemo na razmatranju i s dužnim štovanjem časnome Visokom trgovačkom Sudu,

Žalitelji, dioničari dužnika:

Darko Filić, iz Maruševca, zastupan po specijalnoj punomoći za predavanje predstavki Sudu i žalbi, od dioničara Dragutina Mataka, iz Maruševca

Dragutin Matak, dr.sci., iz Maruševca, Maruševac 81B, Varaždinska županija

Krešimir Mitrović, dipl.oec., spec.fin., iz Zagreba, Bartolići 11, Grad Zagreb

Terezija Mitrović, ing.prom. iz Zagreba, za koju žalbu VTS RH predaje po specijalnoj punomoći član uže obitelji Krešimir Mitrović iz Zagreba

Nikica Maretić, dioničar društva Kaštelanski staklenici d.d., iz Šibenika, sukladno epidemiološkim mjerama suglasnost za ulaganje ove žalbe na VTS RH podnosi putem TS Split zasebno poštom

Zainteresirane stranke:

Pavle Stanišić, dipl.oec., ACCA, iz Zagreba

Davor Sinković, MBA, iz Zagreba